

2008 06 25

Yttrande

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Bredband till hela landet (SOU 2008:40)

Hela Sverige ska leva har inte beretts tillfälle att yttra sig över bredbandsutredningens rapport men vi vill ändå lämna följande synpunkter.

Vår utgångspunkt vad gäller den svenska infrastrukturpolitiken är att den ska ge långsiktigt hållbara förutsättningar för boende och företagsamhet i **hela** Sverige. På landsbygden såväl som i staden.

Vi delar bredbandsutredningens åsikt om att staten bör ha ett fortsatt övergripande ansvar för att bredband byggs ut i alla delar av landet. Fortfarande står många utan denna teknik. PTS kartläggning visar att det idag är cirka 145 000 invånare och hela 39 000 arbetsställen som saknar kommersiella förutsättningar för att få bredband, något som ofta är avgörande för företagens utveckling. Och med ökande krav på överföringskapacitet kommer de som står utan modern infrastruktur att vara ännu fler inom några år.

Det krävs därför ett statligt stöd. Men vi ifrågasätter om det verkligen räcker med de 3 000 miljoner kronor som utredningen föreslår. Staten borde, anser vi, avsätta ytterligare medel för att garantera att alla hushåll och företag får åtminstone 2 Mbit/s i överföringshastighet. Det skulle gynna utvecklingen i hela Sverige. Nu när statskassan är välfylld finns också ekonomiska förutsättningar för en rejäl satsning.

Vi ställer oss kritiska till förslaget om hur det statliga stödet ska fördelas mellan län och motsvarande, och menar att de glest befolkade delarna i norra Sverige borde få en större del av resurserna. Vi tror nämligen att vissa områden kommer att behöva en större andel stöd än de 50 procent som föreslås.

Riksorganisationen Hela Sverige ska leva

Stortorget 7, 1 tr, 111 29 STOCKHOLM

Telefon 08-24 13 50 – Telefax 08-24 28 05

www.helasverige.se – info@helasverige.se

Utredaren räknar med att de statliga medlen ska växlas upp med hjälp av bland annat kommersiella aktörer. Detta trots att utredaren själv skriver att det rör sig om områden där dessa aktörer inte är intresserade av att investera. En modell där stödet ökar ju glesare strukturerna är, skulle garantera att de som bor i mer perifera områden också får tillgång till modern infrastruktur. Bedömningen av vilka som är i behov av mer stöd bör ligga på länsstyrelserna i samråd med kommunerna.

Vi vill även passa på att lyfta fram de lokala utvecklingsgruppernas, det vill säga byalagens och övriga lokala föreningars, roll som bredbandsbyggare. Många lokala grupper runt om i Sverige tar vid där andra aktörer inte är intresserade av att investera. Grupperna går samman, bildar en gemensam förening och gräver bredbandsnät själva. Det har visat sig vara ett mycket kostnadseffektivt sätt att bygga på. Vi skulle önska att utredningen låtit detta sätta ännu tydligare spår i förslaget. Det är emellertid positivt att de ideella insatserna av dessa lokala aktörer räknas in i kommunernas medfinansiering.

Utredaren föreslår samma modell som i förra stödomgången. Vi delar åsikten om fördelarna med en modell som är beprövad, men vill samtidigt påpeka att pengarna i förra omgången inte alltid gick till de mest behövande bygderna utan alltför ofta hamnade i stora orter där kommersiella intressenter ändå fanns närvarande. Vi vill därför understryka att i den här omgången måste kravet vara tydligare på att stödet går till de bygder där de kommersiella förutsättningarna inte finns.

Karl-Erik Nilsson
Ordförande Hela Sverige ska leva